

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЗОРОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

МУЗИЧУК Олександр Миколайович - доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, проректор Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-8367-2504>

РУСЕЦЬКИЙ Анатолій Анатолійович - доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник лабораторії теоретичних досліджень, міжнародної, редакційно-видавничої та науково-методичної діяльності ННЦ ICE

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2234-4392>

УДК 342.95

DOI 10.32782/NP.2023.4.23

У статті наголошено на доцільності розуміння прозорості крізь призму її співвідношення з секретністю, адже лише на рівні їх змістовного порівняння, розкладання на системні елементи, виокремлення специфічних ознак та детермінант можливо підійти до істинної сутності прозорості.

Стверджується, що основи прозорості на рівні функціонування вітчизняних правоохоронних органів закладені у ч. 1 ст. 6 Закону України «Про інформацію». Водночас діяльність правоохоронних органів із забезпечення прозорості пов'язана, у першу чергу, із доступом до публічної інформації.

Визначено, що Законом України «Про Державне бюро розслідувань» у п. 6 ч. 1 ст. 3 серед основних засад організації та діяльності Державного бюро розслідувань закладена засада відкритості та прозорості діяльності Державного бюро розслідувань. При цьому формулювання «не порушує» та «не суперечить» тому, що покладені в основу розуміння засади прозорості в тексті Закону децю звужують сутність останньої як такої, роблячи акцент саме на пасивній формі діяльності та обмежуючи уявлення про напрямки та форми забезпечення прозорості у діяльності Державного бюро розслідувань та взаємодії з іншими суб'єктами, зокрема засобами масової інформації, іншими органами державної влади та громадськістю в даній сфері.

Звертається увага на те, що сутність прозорості у Державному бюро розслідувань та його територіальних управліннях також охоплює і взаємодію з населенням або «інтерактивну прозорість», коли і представники громадськості

можуть активно долучатися до спільної діяльності та не лише контролювати, але й забезпечувати виконання окремих спільних напрямків роботи. Подібна «інтерактивна прозорість» втілена у положеннях наказу від 08.07.2021 № 388 «Про затвердження Порядку організації роботи з повідомленнями про корупцію, поданими викривачами, у Державному бюро розслідувань».

Окремо виокремлено «прозорість у сфері забезпечення культури якості», яка зводиться до зрозумілих та доступних для ознайомлення населенню процедур визначення та відзначення кращих працівників. Такі процедури у діяльності Державного бюро розслідувань визначає наказ від 28.01.2022 № 56 «Про затвердження Положення про порядок проведення конкурсу на звання «Кращий слідчий» та «Кращий оперуповноважений» Державного бюро розслідувань».

Ключові слова: адміністративно-правові засади, адміністративно-правове забезпечення, прозорість, правоохоронна діяльність, Державне бюро розслідувань.

Постановка проблеми

Історичні передумови створення Державного бюро розслідувань дають змогу констатувати, що вказаний орган є принципово новим елементом у класифікаційній піраміді сучасних правоохоронних органів нашої держави. Аргументом на користь вказаного твердження є те, що правовий статус Державного бюро розслідувань не передбачав правонаступництва від жодного із правоохоронних органів, які були ліквідовані

шляхом реорганізації [1, с. 142]. З огляду на це діяльність Державного бюро розслідувань виступає поживним ґрунтом для все нових наукових пошуків, спрямованих на осмислення цілого ряду проблемних аспектів, що неодмінно супроводжують діяльність будь-якого новоствореного органу.

Стан дослідження теми

В українській науці окремим питанням адміністративно-правових засад забезпечення прозорості в діяльності правоохоронних органів присвячували свої дослідження В. Б. Авер'янов, В. С. Афанасьєв, О. М. Бандурка, М. В. Вікторчук, С. М. Гусаров, О. М. Діденко, О. В. Домбровська, Р. А. Калюжний, В. К. Колпаков, О. Є. Костюченко, О. В. Кузьменко, О. Ю. Салманова, О. А. Моргунов, О. М. Музичук тощо. Проте у світлі новітніх викликів у діяльності Державного бюро розслідувань актуалізується потреба в осмисленні нормативно-правових основ забезпечення прозорості даного правоохоронного органу.

Мета і завдання дослідження

Мета статті полягає в тому, щоб визначити сутність адміністративно-правових засад забезпечення прозорості в діяльності Державного бюро розслідувань. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: розкрити сутність прозорості як такої; проаналізувати співвідношення прозорості з секретністю на рівні їх змістовного порівняння, розкладання на системні елементи, виокремлення специфічних ознак та детермінант; розкрити реальні та потенційні виклики, пов'язані з екзистенційною сутністю прозорості; дослідити нормативно-правові, а також цифрові та науково-технічні основи забезпечення прозорості в діяльності правоохоронних органів; розглянути нормативно-правове підґрунтя забезпечення прозорості Державного бюро розслідувань, зокрема «інтерактивної прозорості» та «прозорості у сфері забезпечення культури якості».

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що в ньому сформоване авторське бачення феномену прозорості, співвідно-

шення прозорості з секретністю, реальних та потенційних викликів у сфері забезпечення прозорості, а також сформовано новітні категорії «інтерактивна прозорість» та «прозорість у сфері забезпечення культури якості» у Державному бюро розслідувань.

Виклад основного матеріалу

Наукове осмислення досліджуваної проблеми вважаємо доречним почати з розгляду сутності прозорості як ключової у нашому дослідженні і водночас суперечливої та дискусійної у світовій науковій думці категорії.

Чеські дослідники P. Kral, L. Stejskalova зазначають, що прозорість привертає увагу як у прибутковому, так і в некомерційному секторах. У некомерційному секторі, особливо в спорті, більшість досліджень зосереджені на великих організаціях з міжнародним або національним впливом. Опитування, проведені дослідницею, показують, що майже 70 % масових організацій мають власний веб-сайт. Однак поширеність веб-сайту сама по собі не забезпечує прозорості. Водночас соціальні мережі (переважно Facebook) виступають основним каналом комунікації організації [2, с. 219].

Представниця університету Ланкастера А. Cronin пропонує соціологічне пояснення того, як проаналізувати зв'язок між сучасними практиками та дискурсами секретності, з одного боку, та дискурсами прозорості, з іншого боку. Дослідниця наголошує, що секретність часто розглядається в популярних і політичних дискурсах як антитеза прозорості, проте насправді їхній зв'язок є більш складним і співконститутивним, ніж може здатися на перший погляд [3, с. 219]. Секретність, на переконання дослідниці, має значну соціальну привабливість: вона створює групи (за винятком тих, хто не є учасником таємниць цієї групи); вона зосереджена на владі та владних відносинах (включно з владою ділитися таємницею або приховувати її, або мобілізувати її для отримання прибутку); вона втручається в нарративний драйв, який орієнтує людські суспільства (створюючи динаміку прихованої інформації та одкровень); вона відокремлює об'єкт, індивіда чи ідею від світу, захищаючи те, що вважається важливим і

формує ауру навколо предмета таємниці [3, с. 232].

Ми поділяємо підхід дослідниці на розуміння прозорості крізь призму її співвідношення з секретністю, адже лише на рівні їх змістовного порівняння, розкладання на системні елементи, виокремлення специфічних ознак та детермінант можливо підійти до істинної сутності прозорості.

L. Christensen та G. Cheney зазначають, що у багатьох практиках і навіть аналізі прозорості «ідеал прозорості» відтворює спрощену комунікаційну модель, згідно з якою відправники є сумісними постачальниками інформації, повідомлення є чіткими та зрозумілими, а одержувачі постійно зацікавлені та залучені [4].

Корпоративну та державну прозорість С. Vighall описує як ставлення: зобов'язання працювати відкрито, під пильною увагою клієнтів, громадян та інших зацікавлених сторін шляхом публікації наборів даних, протоколів, стенограм або записів зустрічей; рахунків; політик; процедур прийняття рішень, а також самих рішень; записів вжитих заходів [5, с. 78].

A. Vighenti визначає відносини між владою та прозорістю як складні: влада не залежить однозначно ні від прозорості, ні від непрозорості. Прозорість не співвідноситься жодним чином з визнанням і контролем або з будь-якою конкретною моральною цінністю. Як така, вона не є чимось визвольним за своєю суттю і, навпаки, не обов'язково передбачає гноблення [6, с. 340].

Водночас у ході осмислення прозорості зазначимо, що не варто зводити позитивне значення останньої в абсолют, минаючи реальні та потенційні виклики, пов'язані з екзистенційною сутністю даної категорії. Так, Stoker Kevin звертає увагу на те, що два десятиліття досліджень прозорості показують, що початкова ейфорія щодо практичної та моральної цінності прозорості була пом'якшена усвідомленням її потенційних небезпек. Науковець наголошує на тому, що зусилля уряду підвищити корпоративну прозорість не вирішують проблему, оскільки регулювання створює псевдопрозорість, яка розкриває те, що потрібно, і трохи більше [7, с. 4]. Дослідник також відмічає прин-

ципово важливу деталь, що незалежно від практичних переваг прозорості за своєю суттю вона є етичною цінністю. Науковець припускає, що основні моральні передумови прозорості відображають моральну філософію Іммануїла Канта, його концепцію доброї волі, ставлення до людей як до мети та визнання обов'язку просувати інтереси інших розумних істот [7, с. 4].

Ми також глибоко поділяємо підхід дослідника до розуміння прозорості не як самоцілі діяльності суб'єктів публічного адміністрування, громадськості або комерційних структур, а як платформи, яка не перебуває у стані абсолютної рівноваги через ряд негативних чинників, а потребує належної основи, у тому числі на рівні морально-етичних цінностей. У даній системі координат потребують свого осмислення конкретні цінності, що глибоко поділяються на рівні переважної більшості суспільства і при цьому не є дискримінаційними. Ми стоїмо на тому, що дані моральні основи формуються на рівні керівника (лідера), який підбирає команду за спорідненими цінностями.

Наявність планів, звітів у сфері прозорості, встановлених на організаційно-управлінському рівні норм щодо кількості інформаційних матеріалів та їх тематичного охоплення не є «бюрократичним атавізмом», а виступає неминучою ознакою діяльності вищевказаних суб'єктів із забезпечення прозорості, яка водночас, на наше глибоке переконання, не має бути позбавлена творчості та нестандартного підходу до висвітлення інформації.

В Україні прозорість постала провідним принципом та навіть трендом на рівні суспільної думки в діяльності суб'єктів владних повноважень. На рівні ж функціонування правоохоронних органів питання підзвітності та прозорості почали активно підніматися на рівні громадськості та знаходити своє втілення у вітчизняному законодавстві після подій Революції Гідності та визначення офіційного курсу держави на євроінтеграцію.

Вважаємо, що основи прозорості на рівні функціонування вітчизняних правоохоронних органів закладені у ч. 1 ст. 6 Закону України «Про інформацію», яка визначає,

що право на інформацію забезпечується: створенням механізму реалізації права на інформацію; створенням можливостей для вільного доступу до статистичних даних, архівних, бібліотечних і музейних фондів, інших інформаційних банків, баз даних, інформаційних ресурсів; обов'язком суб'єктів владних повноважень інформувати громадськість та медіа про свою діяльність і прийняті рішення; обов'язком суб'єктів владних повноважень визначити спеціальні підрозділи або відповідальних осіб для забезпечення доступу запитувачів до інформації; здійсненням державного і громадського контролю за додержанням законодавства про інформацію; встановленням відповідальності за порушення законодавства про інформацію [8].

Водночас діяльність правоохоронних органів із забезпечення прозорості пов'язана, у першу чергу, із доступом до публічної інформації. Ч. 1 ст. 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» на нормативно-правовому рівні закріплює визначення публічної інформації, під якою розуміється відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом [9].

У п. 9 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про державну службу» закріплено визначення прозорості, яка Законом розуміється як один із основоположних принципів державної служби та зводиться до відкритості інформації про діяльність державного службовця, крім випадків, визначених Конституцією та законами України [10].

Водночас прозорість, на нашу думку, окрім нормативно-правової основи забезпечується також через впровадження у діяльність правоохоронних органів прогресивних науково-технічних, цифрових рішень, а також врахування можливостей соціальних мереж. Так, О. А. Моргунов акцентує увагу на тому, що забезпечення прозорості та відкритості діяльності суб'єктів публічного

адміністрування сфери фізичної культури та спорту доцільне через подальше впровадження електронного врядування, цифровізації адміністрування [11, с. 110]. Е. Campos-Dominguez та М. Diez-Garrido, у свою чергу, наголошують, що у цифровому публічному просторі Facebook, Google і Twitter виявилися ключовими просторами, де політичний дискурс і обговорення можуть стати катализатором у глобальному масштабі. Їх зростаюча роль як глобального каналу політичної комунікації означала, що вони явно були інститутами, які мали демократичні наслідки [12, с. 3].

Переходячи безпосередньо до питання адміністративно-правових засад забезпечення прозорості в діяльності Державного бюро розслідувань, варто навести позицію О. М. Діденко та О. Ю. Салманової про те, що створення нових органів у державі, навіть у разі плідної, професійної та якісної роботи законодавців, завжди супроводжується прогалинами чи суперечностями в нормах законодавства, виявлення яких на ранніх стадіях функціонування органу дозволяє мінімізувати негативний вплив на державу, суспільство та самих службовців [13, с. 61].

Законом України «Про Державне бюро розслідувань» (далі – Законом) у п. 6 ч. 1 ст. 3 серед основних засад організації та діяльності Державного бюро розслідувань закладена засада відкритості та прозорості діяльності Державного бюро розслідувань для суспільства та демократичного цивільного контролю, підзвітності і підконтрольності визначеним законом державним органам. Державне бюро розслідувань діє гласно тією мірою, що не порушує права і свободи людини і громадянина, не суперечить вимогам кримінального процесуального законодавства та законодавства про державну таємницю [14].

На наше глибоке переконання, формулювання «не порушує» та «не суперечить» тому, що покладені в основу розуміння засади прозорості в тексті Закону дещо звужують сутність останньої як такої, роблячи акцент саме на пасивній формі діяльності та обмежуючи уявлення про напрямки та форми забезпечення прозорості в активній формі діяльності Державного бюро розслі-

дувань та взаємодії з іншими суб'єктами, зокрема засобами масової інформації, іншими органами державної влади та громадськістю в даній сфері.

Водночас згідно з п. 17 ч. 1 ст. 6 до повноважень Державного бюро розслідувань законодавцем також віднесено звітування про діяльність у порядку, визначеному цим Законом, та інформування суспільства про результати роботи [14]. Щодо нормативно-правового регулювання підзвітності як організаційно-управлінської основи прозорості, то відповідно до ч. 4. ст. 23 Закону звіт Державного бюро розслідувань надається для висновку Раді громадського контролю при Державному бюро розслідувань, яка розглядає його упродовж 10 днів з дня надання. Звіт Державного бюро розслідувань подається до відповідних державних органів та оприлюднюється разом із висновком Ради громадського контролю у разі його затвердження у встановлений строк [14].

На рівні підзаконних нормативно-правових актів, які регулюють забезпечення прозорості у діяльності Державного бюро розслідувань, варто згадати наказ Державного бюро розслідувань від 05.01.2023 «Про затвердження Порядку забезпечення доступу до публічної інформації у Державному бюро розслідувань та його територіальних управліннях», відповідно до якого доступ до публічної інформації в органах Державного бюро розслідувань забезпечується шляхом: 1) систематичного та оперативного оприлюднення інформації на офіційному вебсайті Державного бюро розслідувань в мережі Інтернет; на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних; на інформаційних стендах у приміщеннях приймалень громадян органів Державного бюро розслідувань; будь-яким іншим способом; 2) надання інформації за запитами на інформацію [15]. Офіційний вебсайт Державного бюро розслідувань (<https://dbr.gov.ua/>) надає відкритий доступ до категорій «Про Бюро», «Діяльність», «Справи Майдану», «Команда», «Територіальні Управління», «Для ЗМІ», «Контакти», адаптований під особливі потреби людей з порушеннями зору та містить посилання на соціальні мережі Державного бюро розслідувань [16].

Ми переконані, що сутність прозорості у Державному бюро розслідувань та його територіальних управліннях також охоплює і взаємодію з населенням або «інтерактивну прозорість», коли і представники громадськості можуть активно долучатися до спільної діяльності та не лише контролювати, але й забезпечувати виконання окремих спільних напрямків роботи. Подібна «інтерактивна прозорість» втілена у положеннях наказу від 08.07.2021 № 388 «Про затвердження Порядку організації роботи з повідомленнями про корупцію, поданими викривачами, у Державному бюро розслідувань» [17].

Окремо ми виокремлюємо «прозорість у сфері забезпечення культури якості», яка зводиться до зрозумілих та доступних для ознайомлення населенню процедур визначення та відзначення кращих працівників. Такі процедури у діяльності Державного бюро розслідувань визначає наказ від 28.01.2022 № 56 «Про затвердження Положення про порядок проведення конкурсу на звання «Кращий слідчий» та «Кращий оперуповноважений» Державного бюро розслідувань» [18].

Висновки

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що у дослідженні зроблено акцент на необхідності розуміння прозорості крізь призму її співвідношення з секретністю, адже лише на рівні їх змістовного порівняння, розкладання на системні елементи, виокремлення специфічних ознак та детермінант можливо підійти до істинної сутності прозорості.

Ми також розуміємо прозорість не як самоціль діяльності суб'єктів публічного адміністрування, громадськості або комерційних структур, а як платформу, яка не перебуває у стані абсолютної рівноваги через ряд негативних чинників, а потребує належної основи, у тому числі на рівні морально-етичних цінностей.

Основи прозорості на рівні функціонування вітчизняних правоохоронних органів закладені у ч. 1 ст. 6 Закону України «Про інформацію». Водночас діяльність правоохоронних органів із забезпечення прозорості пов'язана, у першу чергу, із доступом

до публічної інформації. Частина 1 ст. 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» на нормативно-правовому рівні закріплює визначення публічної інформації.

Законом України «Про Державне бюро розслідувань» у п. 6 ч. 1 ст. 3 серед основних засад організації та діяльності Державного бюро розслідувань закладена засада відкритості та прозорості діяльності Державного бюро розслідувань. При цьому формулювання «не порушує» та «не суперечить» тому, що покладені в основу розуміння засади прозорості в тексті Закону дещо звужують сутність останньої як такої, роблячи акцент саме на пасивній формі діяльності та обмежуючи уявлення про напрямки та форми забезпечення прозорості у діяльності Державного бюро розслідувань та взаємодії з іншими суб'єктами, зокрема засобами масової інформації, іншими органами державної влади та громадськістю в даній сфері.

Сутність прозорості у Державному бюро розслідувань та його територіальних управліннях також охоплює і взаємодію з населенням або «інтерактивну прозорість», коли і представники громадськості можуть активно долучатися до спільної діяльності та не лише контролювати, але й забезпечувати виконання окремих спільних напрямків роботи. Подібна «інтерактивна прозорість» втілена у положеннях наказу від 08.07.2021 № 388 «Про затвердження Порядку організації роботи з повідомленнями про корупцію, поданими викривачами, у Державному бюро розслідувань».

Окремо виокремлено «прозорість у сфері забезпечення культури якості», яка зводиться до зрозумілих та доступних для ознайомлення населенню процедур визначення та відзначення кращих працівників. Такі процедури у діяльності Державного бюро розслідувань визначає наказ від 28.01.2022 № 56 «Про затвердження Положення про порядок проведення конкурсу на звання «Кращий слідчий» та «Кращий оперуповноважений» Державного бюро розслідувань».

Література

1. Гусаров С. М. Організаційно-правові засади діяльності Державного бюро розслідувань у системі правоохоронних

органів України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2022. № 2 (97). С. 142-150. DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2022.2.12>.

2. Kral P., Stejskalova L. Grassroots transparency: transparency and attitudes towards transparency in local voluntary sport organizations. *10th International Conference on Kinanthropology* (Brno, 18-20 November 2016). Brno, Masaryk University. P. 315-326.

3. Cronin A. The secrecy-transparency dynamic: A sociological reframing of secrecy and transparency for public relations research. *Public Relations Inquiry*. 2020. Vol. 9. Iss. 3. P. 219-236.

4. Christensen L., Cheney G. Peering into transparency: Challenging ideals, proxies, and organizational practices. *Communication Theory*. 2015. № 25. P. 70-90.

5. Birchall C. Radical transparency? *Cultural Studies ↔ Critical Methodologies*. 2014. № 1 (14). P. 77-88. 6. Brighenti A. Visibility: A category for the social sciences. *Current Sociology*. 2007. № 3 (55). P. 323-342.

7. Stoker Kevin. Transparency. *Encyclopedia of Corporate Reputation*. Encyclopedia of Corporate Reputation: book. Sage, 2016. URL: https://www.researchgate.net/publication/304578864_Transparency (дата звернення: 01.09.2023).

8. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 №2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (дата звернення: 04.09.2023).

9. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення: 04.09.2023).

10. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> (дата звернення: 04.09.2023).

11. Моргунов О. А. Забезпечення прозорості та відкритості діяльності суб'єктів публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Вип. 1. Т. 4. С. 161-165.

12. Campos-Dominguez E., Diez-Garrido M. Digital transparency and political communication. *Profesional De La Informacion*. 2023. Vol. 32. Iss.1.

13. Діденко О. М., Салманова О. Ю. Служба в органах Державного бюро розслідувань України як різновид публічної служби. *Право і безпека*. 2022. № 2 (85). С. 61-70. DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2022.2.06>.

14. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 № 794-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19> (дата звернення: 04.09.2023).

15. Про затвердження Порядку забезпечення доступу до публічної інформації у Державному бюро розслідувань та його територіальних управліннях: Наказ Державного бюро розслідувань від 05.01.2023 № 8. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0008911-23#Text> (дата звернення: 04.09.2023).

16. Державне бюро розслідувань / Головна: сайт. URL: <https://dbr.gov.ua/> (дата звернення: 06.09.2023).

17. Про затвердження Порядку організації роботи з повідомленнями про корупцію, поданими викривачами, у Державному бюро розслідувань: Наказ Державного бюро розслідувань від 08.07.2021 № 388. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0388911-21> (дата звернення: 06.09.2023).

18. Про затвердження Положення про порядок проведення конкурсу на звання «Кращий слідчий» та «Кращий оперуповноважений» Державного бюро розслідувань: Наказ Державного бюро розслідувань від 28.01.2022 № 56. URL: <https://dbr.gov.ua/assets/files/diyalnist/pravovi-zasadi/nakaz-n-56>. PDF (дата звернення: 06.09.2023).

ADMINISTRATIVE AND LEGAL PRINCIPLES OF ENSURING TRANSPARENCY IN THE ACTIVITIES OF THE STATE BUREAU OF INVESTIGATION

The article emphasizes the expediency of understanding transparency through the prism of its relationship with secrecy, because only at the level of meaningful comparison, decomposition into system elements, isolation of specific features and determinants is it possible to approach the true essence of transparency.

It is claimed that the foundations of transparency at the level of functioning of domestic law enforcement bodies are laid down in Part 1 of Art. 6 of the Law of Ukraine «On Informa-

tion». At the same time, the activity of law enforcement agencies to ensure transparency is primarily related to access to public information.

It is determined that the Law of Ukraine «On the State Bureau of Investigation» in paragraph 6, part 1 of Article 3 among the main principles of the organization and activity of the State Bureau of Investigations is the principle of openness and transparency of the activities of the State Bureau of Investigations. At the same time, the wording «does not violate» and «does not contradict», which are the basis for understanding the principle of transparency in the text of the Law, somewhat narrow the essence of the latter as such, emphasizing precisely the passive form of activity and limiting the idea of the directions and forms of ensuring transparency in the activity of the State bureau of investigations and interaction with other subjects, in particular mass media, other state authorities and the public in this field.

Attention is drawn to the fact that the essence of transparency in the State Bureau of Investigation and its territorial administrations also includes interaction with the population or «interactive transparency», when representatives of the public can actively participate in joint activities and not only monitor, but also ensure the implementation of certain joint directions work. Such «interactive transparency» is embodied in the provisions of Order No. 388 dated 07/08/2021 «On approval of the Procedure for organizing work with reports of corruption submitted by whistleblowers in the State Bureau of Investigation».

«Transparency in the field of ensuring a quality culture» is separately highlighted, which boils down to procedures for identifying and honoring the best employees that are clear and accessible to the public. Such procedures in the activities of the State Bureau of Investigations are determined by Order No. 56 dated 28.01.2022 «On approval of the Regulation on the procedure for conducting a competition for the title of «Best Investigator» and «Best Operative Officer» of the State Bureau of Investigations».

Key words: administrative and legal principles, administrative and legal support, transparency, law enforcement activities, State Bureau of Investigation.